

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. R.

przeciwko [...] Szpitalowi [...] w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 grudnia 2013 r.,

wniosku pełnomocnika powoda

o sprostowanie wyroku Sądu Najwyższego

z dnia 20 września 2013r., sygn. akt II CSK 1/3,

**prostuje oczywistą omyłkę rachunkową w pkt 2 wyroku
z 20 września 2013r., w ten sposób, że kwotę 1.200 zł zastępuje
kwotą 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł.**

UZASADNIENIE

W pkt 2 wyroku z 20 września 2013 r. Sąd Najwyższy orzekł o wynagrodzeniu należnym pełnomocnikowi ustanowionemu dla powoda z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. Sąd Najwyższy przyznał pełnomocnikowi wynagrodzenie według stawek taryfowych, omyłkowo jednak jak dla sprawy o wartości przedmiotu zaskarżenia wynoszącej 9.000 zł, podczas gdy wartość ta w sprawie rozstrzygniętej wyrokiem z 20 września 2013 r. wynosiła 90.000 zł.

Pełnomocnik powoda wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki rachunkowej w związku z wyliczeniem należnego mu wynagrodzenia i wskazał, że powinno ono wynosić 3.600 zł, gdyż ustanowiony został dla powoda w postępowaniu kasacyjnym i tylko w tym postępowaniu go zastępował, a wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła nie 9.000 zł, lecz 90.000 zł.

Stosownie do art. 108 § 1 i 109 § 1 k.p.c., sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Przepisy te mają odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym (art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.). Pełnomocnik z urzędu został wyznaczony do reprezentowania powoda w postępowaniu kasacyjnym. Wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie o ochronę dóbr osobistych, w której powód dochodził wyłącznie roszczenia majątkowego wynosiła nie 9.000 zł, lecz 90.000 zł, co usprawiedliwiało przyznanie pełnomocnikowi wynagrodzenia według stawki z § 6 pkt 6, nie zaś z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013, poz. 461; dalej - rozporządzenie). Niniejsza sprawa rozpoznana została jednak na posiedzeniu niejawnym, nie zaś na rozprawie i dlatego należne pełnomocnikowi wynagrodzenia wynosi nie 100% stawki taryfowej, lecz 75% tej stawki (§ 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia).

Z tych przyczyn o wynagrodzeniu pełnomocnika orzeczono stosownie do art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2, § 6 pkt 6, § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia.

aw
jw

